

BOJOWY (22) ai

Oba o jasne.

sg m N bojowy (4). ◊ G bojow(e)go (1). ◊ I bojow(e)m (1). ◊ pl N m pers bojowi (6). ◊ G bojowych (2). ◊ D bojowym (1). ◊ A subst bojow(e) (2). ◊ L bojowych (5).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Przymiotnik od „boj” ‘bitwa, walka orężna’ (22) :

1. *Mający związek z bojem, bitewny, wojenny; bellicus, militaris, praeliarius, pugnatorius Cn (9) :* Ale wżyték lud Izraélki y Iudłki miłowál Dawidá/ ábowiem on íprawcą ich był w rzeczách boiowych *BibRadz 1.Reg 18/16; RejZwierc 242; KochProp 6; GrabPospR N, L.*

Wyrażenia: »potrzeba bojowa« (2): Iáko Póspolite ruśzenie ćwiczone do bołu/ y opátrzone w potrzeby boiowe wczynić. *GrabPospR Kv [idem] K2.*

Szeregi »rycerski a bojowy«: Ze sie nieprzyiaćiel káždy mufi pohámować w przedfięwzięciu íwym/ bacząc ferce iego ták wielkie y ták chćiwe do Rycerfkich á do boiowych rzeczy *MycPrz II D.*

a. *Związany z zawodami, walką zapaśniczą (1) :*

Wyrażenie: »krotofile bojowe«: Niektorzy wykłádáią/ który boiuię/ ále tu Apóstoł bierze podobieństwo od onych krotofił boiowych ktore ku czci Bogom w Grecyiey íprawowano *BibRadz II 95v marg.*

2. *Zdatny do boju; wojowniczy, waleczny; bellicus Cn (13) :* Ruźył sie tedy Iozue z Gálgál ze wżytkiém íwym ludem boiowem/ ktorzy byli wżyfcy waleczni. *BibRadz Ios 10/7, 1/3, Ioel 3/9; Krol Polłki może mieć dwa kroć íto tyśięcy wybornego boiowego ludu dármo OrzRozm N2; á Ryczerz boiowy bárzo ínádnie miedzy ítáremi bliznámi nową ránę śćirpieć może. RejZwierc 153; A nie tylko ludzie Rycerfcy álbo boiowi/ ále y niewinne dziatki/ y niewinne niewiaftki/ á ludzye zefzli bywaią bez miłofierdzia wćifnieni y mordowani *RejZwierc 255v, 85v, 115v, 176v, 185v, 187v.**

Przysłowie: Rzućił fye ná niewinné/ zápomniál vmowy/ Powieść iego miodowa/ á vmyśł boiowy. *KochPs 81.*

a. *W funkcji rzeczownika (1) :* Obrony żadney/ zbroie żadney [...] tylko ledwie noż przyłomiony w íwym domu záchowác mogą/ á ci boiowi thylko ná włáfce przełthawác muśzą. *RejZwierc 188.*

Cf **BOJNY, BOJOWNIK, BOJOWNY**